

LBRIS

We know
books

Arhimandrit DANIIL GOUVALIS

**MESAJE
din
APOCALIPSĂ**

*Carte tipărită cu binecuvîntarea
Prea Sfințitului GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului*

*Traducere din limba greacă
Cristina Băcanu*

**Editura Bunavestire
Bacău, 2002**

Crengile tăiate ale «măslinului cel bun» 5

Fiara cu șapte capete 21

Mesaje din Apocalipsă 81

Tipografia **DOCUPRINT** 034-188 930

Extras din cartea:

Peregrin prin Sfînta Scriptură

*

**ΔΑΝΙΗΛ ΓΟΥΒΑΛΗ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Περίπατοι στη Αγία Γραφή

Αθήναι, 1991

ISBN: 973-8560-00-X

CRENGILE TĂIATE ALE

«MĂSLINULUI CEL BUN»

(Romani 11, 11-36)

Să ne închipuim un măslin foarte frumos, cu trunchi puternic și înalt, cu crengi groase și roditoare, cu frunziș verde bogat. Soarele îi surîde. Iar frunzele sale, scăldate de lumina soarelui, împrăstie străluciri argintii. Rădăcinile îi sînt adînc înfipite în pămîntul roditor. În fiecare an, dă uleiul cel mai ales. Este plin de daruri. «Măslin mîndru în cîmpie», cum ar spune Înțeleptul Sirah. Un altul mai frumos, mai falnic și mai rodnic nu există nicăieri. O adevărată încîntare a ochilor. Atît de frumos, de parcă Însuși Dumnezeu l-ar îngriji.

Apoi însă priveliștea este cu totul întristătoare. Crengile sale sînt tăiate una după alta și cad pe pămînt. Au fost tăiate aproape toate. Vai, ce urît este acum măslinul! Atîtea seve zemoase din

pământul rodnic se ridică, dar n-au crengi pe care să le hrănească.

Deodată, lucrurile iau o altă întorsătură. De parte, pe un deal pleșuv, se vede un măslin sălbatic. Rău alcătuit, slăbănog, sterp, plin de țepi și uscături. Cineva însă, căruia îi pasă de el, taie câteva crengi din el și le duce să le altoiască pe măslinul cel bun. În curînd acestea cresc și se întăresc. Sevele bogate ale pământului rodnic i-au dat o vioiciune nemaivăzută și o vigoare extraordinară. Paradoxal este faptul că, în ciuda oricărei reguli, își schimbă firea. Deodată au lepădat orice sălbăticie, îmblînzindu-se. Deja au devenit crengi firești ale măslinului cel bun, fiind mai bune decît cele tăiate. În curînd dau cel mai bun ulei.

Această parabolă aparține Sfîntului Apostol Pavel și este de găsit în Epistola sa către romani.

Prin «măslinul cel bun» și «măslinul sălbatic», marele Apostol descrie cele două popoare, poporul lui Israel și poporul păgînilor. Primul are rădăcini binecuvîntate și roade sfinte. Rădăcinile sînt cucernicii Patriarhi Avraam, Isaac și Iacob. Roadele sînt nenumăratele sfinte personalități ale celor din vechime, precum Samuil, David, Daniil, cei trei tineri, Elisabeta, Întemernătorul, Fecioara Maria și, cununa tuturor, Iisus Hristos, în firea Sa umană.

Crengile tăiate ce au căzut pe jos sînt iudeii care L-au răstignit pe Hristos și care au prigonit

Biserica. Ei au anulat și au distrus orice legătură și orice asemănare cu dreptii din Vechiul Testament. Au distrus orice legătură cu ei, întocmai cum creanga este tăiată din copac.

«Măslin sălbatic» este lumea păgînă. Neamurile care trăiau în întuneric duhovnicesc și care «au schimbat slava lui Dumnezeu celui nestricăcios întru asemănarea chipului omului celui stricăcios și al păsărilor și al celor cu patru picioare și al tîrîtoarelor» (Romani 1, 23). Neamurile ce au fost date patimilor de necinste, «pline fiind de toată nedreptatea, de desfrînare, de viclenie, de lăcomie, de răutate; pline de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de purtări rele, bîrfitori...» (Romani 1, 29), și care au căzut în fapte rușinoase ce încălcau ordinea firii.

Au primit însă învățătura Creștină, au fost luminate și și-au schimbat viața. Au lepădat «măslinul sălbatic» și s-au altoit pe «măslinul cel bun». Astfel au devenit, după credință, fii ai lui Avraam. La început puțini, mai apoi mulți și, după un timp, nenumărați. S-a umplut iar de crengi întristatul «măslin cel bun» și a săltat de bucurie. Vîntul adia ușor prin frunzișul său bogat și razele soarelui țeseau iar borangic de-argint. Rădăcinile binecuvîntate trimiteau seve roditoare, dînd vigoare noilor crengi. Iar roada, preabogată. Iată, câteva din roadele sale: Sfînții Gheorghe, Dumitru, Antonie, Vasile, Ambrozie, Ioan Gură de Aur, Varvara, Ecate-

rina... Mari Sfinți. Strălucitoare stele ale cerului duhovnicesc.

«Ce se întâmplă însă cu crengile tăiate, cu poporul lui Israel care s-a lepădat de Iisus Hristos? Se va afla mereu în lepădare? Oare nu cumva, la un moment dat, își va reveni și va alerga spre Lumină?

«Pentru că nu voiesc, fraților, ca voi să nu știți taina aceasta, ca să nu vă socotiți pe voi înșivă înțelepți; că împietrirea s-a făcut lui Israel în parte, pînă ce va intra tot numărul păgînilor» (Romani 11, 25).

Adică, «nu voiesc, fraților, să nu cunoașteți această taină ce mi-a fost descoperită... că împietrirea s-a făcut doar unei părți a poporului lui Israel. Și această împietrire va ține pînă cînd se va împlini numărul păgînilor ce vor intra în Biserică. Atunci se va mîntui tot poporul lui Israel».

Așadar, printre multele revelații pe care le-a primit Sfîntul Apostol Pavel de la Dumnezeu, este și aceea privind soarta viitoare a iudeilor. Ei se vor întoarce la Hristos. Preaplăcută proorocie. Cei care de atîtea veacuri prigonesc aprig creștinismul vor striga: «Binecuvîntat este Cel Care vine în numele Domnului!» (Luca 13, 35).

Cel din ceruri vede cu privirea Sa străvăzătoare mulțimile creștinilor dintre neamuri ce se vor bucura de bunurile împărăției lui Dumnezeu. Încă vede pe mulți dintre aceștia întorcîndu-se împotri-va iudeilor și mîndrindu-se. Odinioară se mîndreau

iudeii, fiindcă erau poporul ales al lui Dumnezeu, socotindu-i pe păgîni, cîini necurați. Acum însă, lucrurile s-au schimbat. Alții sînt poporul ales al lui Dumnezeu. Alții gustă harul Sfîntului Duh și dintre ei se ridică propovăduitori, oameni cu darul înainte-vederii, taumaturgi, bărbați de Dumnezeu purtători. Iudeii, care nicicînd nu au fost lipsiți de prooroci, de mult n-au mai avut parte de asemenea binecuvîntare. Iudeii, care s-au bucurat foarte intrînd în Templul din Ierusalim și slăvind pe Dumnezeu cu sfîntă măreție, au pierdut Templul și slujbele sale. Pentru toate acestea, poate, creștinii (ieșiți) dintre păgîni îi privesc de sus. Aceasta nu e pe placul Apostolului care îi sfătuiește astfel: «Iar dacă unele dintre ramuri au fost tăiate, și tu, care erai măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor și părtaş te-ai făcut rădăcinii și grăsimii măslinului. Nu te mîndri față de ramuri; iar dacă te mîndrești, nu tu porți rădăcina, ci rădăcina pe tine» (Romani 11, 17-18). «Nu te îngîmfa, ci teme-te» (Romani 11, 20).

Această realitate îl face pe Sfîntul Apostol Pavel să sublinieze două lucrări ale lui Dumnezeu, și anume «bunăvoința», adică bunătatea și «tăierea», adică asprimea, sau, cu alte cuvinte, iubirea și dreptatea.

Cei care, la răstimpuri, au accentuat mai mult iubirea lui Dumnezeu, lăsînd deoparte dreptatea Sa,

iertînd cu ușurință păcatele, sînt contraziși de Sfin-
tul Apostol. «Ai păcătuit, iudeule, te-ai trufit înaintea pă-
gînilor, înu ai urmat Domnului Iisus Hristos, ci,
dimpotrivă, L-ai răstignit? De aceea, vei îndura
asprimea lui Dumnezeu. Și vei vedea cum cei pe
care îi socoteai cîini necurați, se vor afla în sînul
lui Avraam».

«Ai păcătuit, păgîne, ai disprețuit binecuvîn-
tările cerești pe care le-ai aflat în Creștinism, te-ai
trufit înaintea iudeilor care au căzut? Vei avea și
tu de îndurat «tăiere» de la Dumnezeu. Și vei vedea
cum cei pe care i-ai socotit căzuți pentru totdeauna
se vor face iar fii ai lui Avraam». «Dar vei zice:
Au fost tăiate ramurile, că să fiu altoit eu. Bine!
Din cauza necredinței au fost tăiate, iar tu stai prin
credință. Nu te îngîmfa, ci teme-te. Căci dacă Dum-
nezeu n-a cruțat ramurile firești, nici pe tine nu te
va cruța. Vezi deci bunătatea și asprimea lui Dum-
nezeu; asprimea Lui către cei ce n-au crezut și au
căzut și bunătatea Lui către tine, dacă vei stărui în
această bunătate; altfel și tu vei fi tăiat. Dar și
aceia, de nu vor stărui în necredință, vor fi altoiți;
căci puternic este Dumnezeu să-i altoiască iarăși.
Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul cel din fire
sălbatic și împotriva firii ai fost altoit în măslin
bun, cu atît mai vîrtos aceștia, care sînt după fire,
vor fi altoiți în chiar măslinul lor» (Romani 11,
19-24).

Sfîntul Apostol este încredințat de faptul că,
undeva în viitor, israeliții își vor găsi drumul. Și
întru această credință îl întărește Isaia cel înalt grăi-
tor, din care își amintește două pericope pe care le
unește într-una singură. Noi le vom prezenta sepa-
rat.

«Pentru Sion El va veni ca un Mîntuitor, pen-
tru cei din Iacov care se vor căi de păcatele lor. Ia-
tă, acesta este legămîntul Meu cu ei» (Isaia 59, 20-21).

«Așa va fi ispășită fărădelegea lui Iacov și
aceasta va fi binecuvîntarea sa, cînd voi ierta păca-
tul său» (Isaia 27, 9).

Cuvintele proorocești sînt limpezi.

«Va fi ispășită fărădelegea lui Iacov». «Se va
întoarce Iacov (cel căzut) în fărădelegă». Cîndva,
urmașii lui Iacov vor înceta să făptuiască păcate și
nelegiuiri. Cînd? Atunci cînd crengile tăiate vor fi
altoite din nou pe trunchiul măslinului cel bun.

Atunci asupra întregii lumi se va revărsa o
necuprinsă binecuvîntare! Toată lucrarea poporului
lui Israel va fi pusă în slujbă lui Hristos. În proo-
rocia lui Isaia se spune foarte expresiv: «Dar într-o
zi Iacov va prinde rădăcini, Iacov va înflori, va rodi
și cu roadele sale lumea o va umple» (Isaia 27, 6).

Copacului îi vor crește crengi mari, se va în-
tări și va umple lumea cu roadă aleasă.

De Dumnezeu văzătorul Apostol face cîteva
observații impresionante. Subliniază ideea că fap-
tele rele ale lui Israel vor fi binefăcătoare pentru